

mahdollista verrata toisiinsa, sillä loukataan kyseisen järjestön periaatteita, joiden mukaan Gibraltarissa mahdollisesti yleisesti sovellettavat toimet voivat olla vahingollisia OECD:n jäsenvaltioille, joihin Yhdistynyt kuningaskunta kuuluu. EY 87 artiklan 1 artiklaa on tulkittava OECD:n periaatteiden mukaisesti, joten kyseinen vertaaminen ei ole pelkästään mahdollista, vaan myös tarpeen.

3. EKP:n 16.7.2004 antaman suosituksen rikkominen EY 87 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa. Euroopan keskuspankkijärjestelmässä katsotaan, että Gibraltar on 37 muun alueen kanssa Yhdistyneestä kuningaskunnasta erillinen off-shore rahoituskeskus maksutasetta, ulkomaista varallisuusasemaa ja valuuttavarantoasetelmaa koskevien tilastojen osalta. Valituksenalaisessa tuomiossa tehty arviointi, joka estää yritysten toiminnan vertaamisen Gibraltarissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa, on ristiriidassa kyseisen määritelmän kanssa, joka sallii tämän vertaamisen ja edellyttää EY 87 artiklan 1 kohdan soveltamista, ja sillä rikotaan sellaista yhteisön oikeuden pakottavaa oikeussääntöä, jollaisena EKP:n 16.7.2004 antamaa suositusta on pidettävä.
4. EY 87 artiklan 1 kohdan rikkominen, koska tuomiossa ei oteta huomioon edellytystä, jonka mukaan tuki on "valtion toimenpide tai valtion varoista toteutettu toimenpide". Koska Gibraltar on EY 299 artiklan 4 kohdan perusteella alue, joka ei kuulu jäsenvaltioon, se tuomiossa tehty toteamus, jonka mukaan viitekehys EY 87 artiklan 1 kohdan soveltamisen kannalta on määritettävä yksinomaan Gibraltarin alueen maantieteellisten rajojen perusteella, merkitsee Gibraltarin katsomista jäsenvaltioksi, koska muutoin ei olisi milloinkaan mahdollista täyttää edellytystä, jonka mukaan tuki on "valtion toimenpide tai valtion varoista toteutettu toimenpide".
5. Syrjäntäkiellon periaatteen loukkaaminen, koska tuomiossa sovelletaan perusteettomasti Azores-oikeuskäytäntöä tilanteeseen, joka eroaa kyseisessä Azores-tuomiossa kyseessä olleesta tilanteesta. Azores-tuomiossa ja valituksenalaisessa tuomiossa tutkitun tapauksen välillä on kaksi eroavaisuutta. Yhtäältä Azorit on jäsenvaltioon kuuluva alue, mistä ei ole kyse Gibraltarin osalta, ja toisaalta Azores-tuomiossa oli kyse verokannan alennuksesta yhteisöveron osalta, kun taas Gibraltarin tapauksessa on kyse uudesta yleisestä yhteisöverojärjestelmästä.
6. EY 87 artiklan 1 kohdan rikkominen, koska tuomiossa katsotaan, että valtioneutua koskevat edellytykset eivät ole täyttyneet alueellisen valikoivuuden osalta. Espanjan kuningaskunta katsoo käytännössä, että tuomiossa on tehty oikeudellinen virhe, kun siinä katsotaan, että Azores-tuomiossa vahvistetut, poliittista, prosessuaalista ja taloudellista autonomiaa koskevat kolme edellytystä ovat täyttyneet.
7. Oikeudellinen virhe sen vuoksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydyssä oikeudenkäyntimenettelyssä on kieltäydytty arvioimasta ja soveltamasta Espanjan kuningaskunnan vetoamaa neljättä vaatimusta. Vaikka katsotaan, että Azores-tuomiossa vahvistetut kolme vaatimusta ovat täyttyneet, tuomiossa olisi pitänyt edellyttää myös neljättä vaatimusta, joka koskee yhdenmukaistamista

toimenpiteen toteuttajana olevan jäsenvaltion kansallisen verojärjestelmän yhteydessä.

8. EY 87 artiklan 1 kohdan rikkominen, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiossa katsotaan, että valtioneutua koskevat edellytykset eivät ole täyttyneet siltä osin kuin on kyse aineellisesta valikoivuudesta. Vaikka katsottaisiin, että Gibraltar on autonominen viitekehys, jonka osalta Azores-tuomion vaatimukset täyttyvät, tuomiolla rikotaan kuitenkin EY 87 artiklan 1 kohtaa siltä osin kuin on kyse siinä tehdystä tutkinnasta aineellisen valikoivuuden osalta, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole arvioinnissaan ottanut huomioon sitä, että yhteisöverouudistuksella, jonka Gibraltar haluaa panna täytäntöön, luodaan järjestelmä, jossa 29 000:sta Gibraltarilla olevasta yhtiöstä 28 798:aan saatetaan soveltaa nollaverokantaa. Toimenpiteellä suositetaan erityisesti näitä yhtiöitä, ja valituksenalaisella tuomiolla rikotaan EY 87 artiklan 1 kohtaa, koska siinä ei ymmärretä tätä. Lisäksi komissio on tosiasiassa yksilöinyt yhteisen verojärjestelmän, toisin kuin tuomiossa katsotaan.
9. Tuomiota ei ole perusteltu riittävästi, koska siinä ei ole tutkittu Espanjan kuningaskunnan vetoamaa neljättä vaatimusta.
10. Sen perusoikeuden loukkaaminen, jonka mukaan oikeudenkäynti on saatettava päätökseen kohtuullisessa määräajassa, koska tämän asian käsittely ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa on kestänyt käytännöllisesti katsoen kaksi kertaa pidempään kuin tavallisen asian käsittely ilman, että siihen olisi mitään perustetta, ja tämä seikka on vaikuttanut merkityksellisesti oikeudenkäyntiin.
11. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 77 artiklan a ja b alakohdan rikkominen, koska asian käsittelyä ei ole virallisesti lykätty asianosaisten kuulemisen jälkeen.

(¹) EUVL L 85, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Baranya Megyei Bíróság (Unkarin tasavalta) on esittänyt 23.3.2009 — Ker-Optika Bt. v. ÁNTSZ Dél-dunántúli Regionális Intézet

(Asia C-108/09)

(2009/C 141/43)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Baranya Megyei Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ker-Optika Bt.

Vastaaja: ÁNTSZ Dél-dunántúli Regionális Intézet

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko piilolinssien myyntiä pidettävä sellaisena potilaan fyysistä tarkastusta edellyttävänä lääketieteellisenä neuvona, ettei se kuulu tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY⁽¹⁾ soveltamisalaa?
- 2) Jos piilolinssien myyntiä ei pidetä potilaan fyysistä tarkastusta edellyttävänä lääketieteellisenä neuvona, onko EY 30 artiklaa tulkittava siten, että jäsenvaltion lainsäädäntö, jonka mukaan piilolinssijä voidaan myydä yksinomaan hoitovälineitä myyvissä erikoisliikkeissä, on sen vastainen?
- 3) Onko sellainen Unkarin lainsäädäntö, jonka mukaan piilolinssien myynti on mahdollista ainoastaan hoitovälineitä myyvissä erikoisliikkeissä EY 28 artiklan mukaisen tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteen vastainen?

⁽¹⁾ Tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista ("Direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä") 8.6.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY (EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesarbeitsgericht (Saksa) on esittänyt 23.3.2009 — Deutsche Lufthansa AG v. Gertraud Kumpan

(Asia C-109/09)

(2009/C 141/44)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesarbeitsgericht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Deutsche Lufthansa AG

Vastaaja: Gertraud Kumpan

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY⁽¹⁾ 1 artiklaa, 2 artiklan 1 kohtaa, 6 artiklan 1 kohtaa ja/tai yhteisön oikeuden yleisiä periaatteita tulkittava siten, että ne ovat esteenä 1.1.2001 voimaan tulleen kansallisen oikeuden sääntelylle, jonka mukaan työntekijöiden kanssa voidaan tehdä määräaikaista työsopimuksia ilman muita tätä varten vaadittavia edellytyksiä ainoastaan sillä perusteella, että he ovat täyttäneet 58 vuotta?
- 2) Onko EAY:n, UNICE:n ja CEEP:n tekemän puitesopimuksen, joka on pantu täytäntöön 28.6.1999 annetulla neuvoston direktiivillä 1999/70/EY,⁽²⁾ 5 lausekkeen 1 kohtaa tulkittava

siten, että se on esteenä sellaiselle kansalliselle sääntelylle, jonka mukaan työntekijän kanssa saadaan tehdä ilman muita tätä varten vaadittavia edellytyksiä ajallisesti rajoituksetta rajoittamaton määrä perättäisiä määräaikaista työsopimuksia ilman perusteltua syytä ainoastaan sillä perusteella, että työntekijä on täyttänyt määräaikaisten työsuhteensa alkaessa 58 vuotta, eikä ole olemassa läheistä liittymää saman työnantajan kanssa aiemmin tehtyyn toistaiseksi voimassa olleeseen työsuhteeseen?

- 3) Jos ensimmäiseen ja/tai toiseen kysymykseen annetaan myöntävä vastaus:

Onko kansallisten tuomioistuinten oltava soveltamatta kansallisen oikeuden säännöstä?

⁽¹⁾ EYVL L 303, s. 16.

⁽²⁾ EYVL L 175, s. 43.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Okresní soud v Chebu (Tšekin tasavalta) on esittänyt 23.3.2009 — Česká podnikatelská pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group v. Michal Bilas

(Asia C-111/09)

(2009/C 141/45)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Okresní soud v Chebu

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Česká podnikatelská pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group

Vastaaja: Michal Bilas

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili ja kauppa-oikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 4412001⁽¹⁾ 26 artiklaa tulkittava siten, ettei siinä sallita sitä, että tuomioistuin tutkii oman kansainvälisen toimivaltansa tilanteessa, jossa vastaaja osallistuu oikeudenkäyntiin, vaikka käsiteltävänä olevaan asiaan sovelletaan asetuksen 3 jakson nojalla pakottavaa toimivaltaa koskevia sääntöjä ja vaikka kanne on nostettu kyseisten sääntöjen vastaisesti?
- 2) Voiko vastaaja osallistumalla oikeudenkäyntiin saada aikaan sen, että tuomioistuimella on asetuksen 24 artiklassa tarkoitettu kansainvälinen toimivalta, vaikka oikeudenkäyntiin muuten sovelletaan asetuksen 3 jakson nojalla pakottavaa toimivaltaa koskevia sääntöjä ja vaikka kanne on nostettu kyseisten sääntöjen vastaisesti?